

DŮM, KDE JE DOMA

Malý metař víří listy, velký celé chodníky, jsi též
nameten, tudíž i jistý, že nebudeš vítán, až opřeš se
do kliky,

a vlastně se nedivíš.

Do útrob svých, pusť mě, dome, nebo ti zneuctím
moderny tvář! Nad hlavou asteroid 562 Salome, za
zády první ranní popelář,

v žíle krev s fernetem.

A další člověk. Samí lidé, lidově řečeno, lidí jak
prase, a jak tě ženou, jak každý po tobě ide, chybí už
jen bača a kovboj s lasem,

dneska asi nebydlíš.

Listy víří metař malý, velký cvičí s celou Prahou, až
se vzduch pročistí a usednou kaly, vejdeš domů zdí,
stropem, podlahou.

Jestli vystřízlivíš, opilý světem.